

1. ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΣΩΣΙΒΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 07/09/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/09/2019

Σελίδα: 6

Ζητείται «σωσίβιο» για τό έθνος

του Αλεξάνδρου Π. Κωστήρα*

πλέει» με αυτή τούς «ώκεανούς» της ιστορίας 5 περίπου χιλιετίες. Στίς μέρες μας τό «σκάφος» αυτό έχει πάρει επικίνδυνη «κλίση» από τά «ρήγματα» που συνεχώς δημιουργούνται σε αυτό. «Βουλιάζουμε» οικονομικά, «βουλιάζουμε» δημογραφικά, «βουλιάζουμε» στή διαφθορά και σε πολλά άλλα θέματα του εθνικού μας βίου. Έάν προστεθεί και τό «ρήγμα» της λαθρομετανάστευσης με τούς τεράστιους και δυσβάσταχτους «όγκους» που αυτή κουβαλάει μέσα στό «σκάφος», δέν υπάρχει καμμία έλπίδα σωτηρίας του Έλληνικού Έθνους. Θά έχει σίγουρα την τύχη του «Τιτανικού». Και δέν ώφεται νά ψάχνουμε ύστερα νά βρούμε ποός φταίει περισσότερο ή λιγότερο γιά τό «ναυάγιο». Σημασία έχει νά φροντίσουμε, όσο είναι καιρός ακόμη, νά μή «βυθιστεί» τό «σκάφος».

Πρός τόν σκοπό αυτό είναι έπιβεβλημένη πρωτίστως ή άμεση άποστασιοποίηση μας από την έπίσημη γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει νά υπογραμμισθεί με έμφαση στό άρμόδια όργανα των Βρυξελλών ότι ή λαθρομετανάστευση θέτει ζήτημα εθνικής έπιβίωσης της χώρας μας και δέν είμαστε διατεθειμένοι νά την άνεχθούμε άλλο. Άς βάλουν κάτω τούς άριθμούς οι κυβερνώντες και τότε θά δούν πού πάμε και γιατί δέν έχουμε την δυνατότητα νά δεχθούμε άλλους λαθρομετανάστες, έστω και άν όρισμένοι από αυτούς είναι άληθινοί πρόσφυγες. Έχουν άσφαλώς οι τελευταίοι δικαίωμα νά ζητήσουν άσυλο. Έχουμε όμως και έμεις δικαίωμα νά άρνηθούμε την ικανοποίηση του αίτηματός τους. Δέν μπορεί ή Έλλάδα νά μαζέψει τούς πρόσφυγες όλο του κόσμου. Έπικαλούμενοι λοιπόν την Ευρωπαϊκή Συνθήκη πρέπει νά απαιτήσουμε την εξοίρεσή μας από την άκολουθούμενη ευρωπαϊκή πολιτική στό ζήτημα της λαθρομετανάστευσης καταγγέλλοντας τίς Συμφωνίες I & II του Δουβλίνου. Τό έχουν ήδη πράξει ή Ουγγαρία, ή Πολωνία, ή Σλοβακία και ή Τσεχία (τελευταία προσέθηκε και ή Σλοβενία) που έκλεισαν τά σύνορά τους στους λαθρομετανάστες, μοινοτόν δέν άντιμετωπίζουν τό πρόβλημα με τόση όξύτητα, όπως έμεις. Η άπαράδεκτη κατάσταση με τούς λαθρομετανάστες διαγιγίζεται, διότι οι ιθύνοντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δέν έχουν αντίληψη, δυστυχώς, ποός και

νεί τό «νήματα» στην από κει μεριά του Αιγαίου. Έφτασαν μάλιστα οι ευρωπαίοι έταίροι μας στό σημείο νά προσφέρουν έντελώς έπιπόλεια 3 δισεκατομμύρια ευρώ στην Τουρκία, γιά νά συνεργαστεί μαζί μας στό ζήτημα της άναχαίτισης των λαθρομεταναστών! Αντί νά της επιβάλουν κυρώσεις γιά την μεθοδευμένη προώθηση μουσουλμανικών πληθυσμών στην Έλλάδα και στην Εύρώπη, την πληρώνουν κιόλας από πάνω. Πόση λογική ή πόση άφέλεια έχει μέσα της ή πρόταση έκείνου που ζητάει τη συνεργασία του θρηυτή με τό θήραμα ή του άρπαχτικού με τί λεία του;

Έάν θέλει ή Ευρωπαϊκή Ένωση νά πάψει ή τραγική έσφαλμένη πολιτική της στό ζήτημα της λαθρομετανάστευσης νά λειτουργεί ως «μετασηματιστής» άνασφάλειας και γιά μας και γιά τούς άλλους ευρωπαίους πολίτες, όφεται νά κάνει κάτι πολύ άπλό: Νά προσφέρει, έκτός των άλλων κινήτρων, τά σχετικά ποσά στην Τουρκία, υπό τόν όρο ότι όχι μόνο θά άδειεί άποτελεσματικότερο έλεγχο στό δικά της παράλια, άλλα και δέν θά προβάλλει βέτο στην άμεση επαναπροώθηση από την Έλλάδα στό τουρκικό παράλια των λαθρομεταναστών εκείνων, οι όποιοι παρά την ταυτοποίησή τους στην Τουρκία κατάφεραν νά διαπεύσουν τό Αιγαίο και νά φτάσουν σε κάποια ελληνική άκτή. Από τί στάση της Τουρκίας στην προσφορά αυτή θά φανεί καθαρά τό «τοπίο» που σήμερα καλύπτεται από πυκνή «όμίχλη» και θά άνοιξουν οι δρόμοι γιά την όριστική έπίλυση του προβλήματος. Είναι όμως άνάγκη νά υπογραμμισθεί έδώ ότι τά χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δέν μπορούν νά έχουν άλλη άποστολή παρά μόνο την κάλυψη των δαπανών της σύλληψης και της χερσαίας ή άεροπολικής μεταφοράς των λαθρομεταναστών από την Έλλάδα στην Τουρκία και από κει σε άλλες άσφαλείς μουσουλμανικές χώρες (Ζαουδική Αραβία, Κουβέιτ, Έμιράτα κ.λπ.). Άν δέν θέλει νά τούς δεχθεί ή πλούσια μουσουλμανική Άνατολή, γιατί πρέπει νά τούς άποστεί, ξενο σώμα μέσα της, ή χριστιανική Δύση; Όσο γιά μέ είναι έφιαλτικά τά στατιστικά στοιχεία γιά ή λαθρομετανάστευση στό χώρα μας. Έκατοντάδες λαθρομετανάστες εισέρχονται καθημερινά στην Έλλάδα από την άπέναντι μεριά του Αιγαίου, γιά νά προστεθούν στό 3 και πλέον έκατομμύρια των

ήδη εύρισκομένων στην χώρα λαθρομεταναστών, ενώ ταυτόχρονα έκατοντάδες Έλληνόποια, νέοι ίδιώς έπιπτόησινες, μεταναστεύουν έπίσης καθημερινά στην Άυστραλία, στην Άμερική, στον Καναδά ή σε άλλες χώρες, γιά νά γλιτώσουν από τόν κανιβαλισμό της πατρίδας τους, ή όποια μεταστοιχειωμένη σε σύγχρονο Κρόνο έχει μάθει, όπως και εκείνος, νά «τρώνει» τά παιδιά της. Πόσο πιθανή είναι ή εθνική έπιβίωση μιας μικρής και συνεχώς γηράσκουσας χώρας, όπως είναι σήμερα ή δική μας, όταν άναγκάζεται νά υποβληθεί σε μά τέτοια δημογραφική «άφαιμαζομετάγηση»;

Τό έρώτημα έχει πολλούς άποδέκτες και κατά πρώτο λόγο βέβαια τούς αϊθεροβόμους Βουλευτές της άξιωματικής αντιπολίτευσης ή άλλους συμπλέοντες με αυτούς, που έχουν αναγάγει σε έμβλημα της σχετικής πολιτικής τους τό κακώς έννοούμενο και χειρίστα έφαρμοζόμενο διεθνιστικό σύνθημα: «μετανάστες, άδελφια μας». Παραβλέπουν αυτοί οι άκριτα διεθνιστές έθνοπατέρες μας ότι ή άδελφοσύνη, που πρέπει άσφαλώς νά υπάρχει μεταξύ των λαών, μπορεί νά εκδηλωθεί με πολλούς άλλους τρόπους και όχι με αυτόν τόν συγκεκριμένο τρόπο που προσπαθούν νά μας επιβάλουν οι «εισβολείς» λαθρομετανάστες, ένεργούμενοι άλλων. Όύτες και θύματα μαζί. Διότι έτσι τό Έλληνικό Έθνος χάνει την ιδιοπροσωπία του. Μετατρέπεται δηλ. από μοναδικό «πετράδι» που είναι μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας σε μία άπλή «ψηφίδα» του μωσαϊκού της πολυ-πολιτισμικότητας ή σε ένα «χυλό» μέσα στό «μίξερ» της παγκοσμιοποίησης, ώστε νά πάψει πιά νά είναι αυτό που άνέκαθεν έκπροσωπούσε: τό πνεύμα δηλ. της αντίστασης στό σχέδια των μεγάλων. Όποιοι δέν βλέπει τόν «γκρεμό», δέν είναι άξιος νά διεκδικεί και φυσικά νά κρατεί «τιμόν», ίδιώς όταν αυτό καθορίζει τη μοίρα ενός ολόκληρου Έθνους.

Και γιά νά μιλήσουμε πού συγκεκριμένα με άριθμούς. Πριν από λίγα χρόνια οι μουσουλμάνοι στην Έλλάδα αντιπροσώπευαν κάτι λιγότερο από 1%, όσος δηλ. είναι ό μουσουλμανικός πληθυσμός της Θράκης. Σήμερα τό ποσοστό αυτό είναι 25% περίπου με σταθερή αύξητική τάση κάθε χρόνο, άφου κάθε κύμα του Αιγαίου φέρνει στό ελληνική παράλια και ένα σκάφος κατά-

φορτό από μουσουλμάνους λαθρομετανάστες, που εισέρχονται άνευόλητοι έντός των «τειχών» από την θαλασσινή αυτή τη φορά «κερκόπορτα». Τά σενάρια (που δέν είναι έπιστημονική φαντασία) και οι άριθμοί γιά την εξέλιξη των πραγμάτων στην Έλλάδα υπό αυτές τίς συνθήκες προκαλούν συνοφύωση σε κάθε εθνικός γρηγορούσα συνείδηση. Μέ δεδομένη την άτεκνία ή ύπογεννητικότητα των Έλλήνων (βλ. σχετικές στατιστικές σε ΜΜΕ που δείχνουν ότι ό ελληνικός πληθυσμός μειώνεται κάθε χρόνο κατά 20.000 περίπου ψυχές) και μέ έπίσης δεδομένη την πολυτεκνία των μουσουλμάνων που είναι έπιπαγή του «Προφήτη» (βλ. εικόνες άπόβασης των λαθρομεταναστών στην Έλλάδα: δύο-τρία κουτσούβελο στό χέρι, ένα στην κοιλιά της μητέρας και έπιτα συνέχεια), σε μερικές δεκάδες χρόνια, λένε οι σχετικές έκτιμήσεις, που είδαν κατ' επανάληψη τό φώς της δημοσιότητας, θά έχουν αντίστροφαι έντελώς τά πράγματα στην Έλλάδα. Οι μουσουλμάνοι λαθρομετανάστες θά άνέρχονται σε 15 περίπου εκατ. (3,5 εκατ. που είναι ήδη έδώ επί 3-5 παιδιά ό καθένας σόν όσοι άλλοι θά έχουν έλθει), ενώ οι αυτόχθονες Έλληνες σε 3-4 εκατ. περίπου (!), με την προϋπόθεση βέβαια ότι δέν θά τούς έχουν πείσει από λέπιδι οι «ικέτες φιλοεθνίας», που θά έχουν γίνει έν τώ μεταξύ νέοι άφεντάδες τόν τόπο. Η έκδοχή αυτή δέν είναι υπερβολική, εάν ληφθεί υπ' όψη ότι ό Έλληνολαός έχει γνωρίσει πολλές φορές την κόψη της μουσουλμανικής μάχαιρας στό λαμό του. Αυτή τη φορά θά έχει άπλά τό τελευταίο «ραντεβού» μαζί της. Όπως και νά έχει πάντως τό πράγμα, εάν δέν αντίστροφαι τό κλίμα με την άμεση επαναπροώθηση όλων των λαθρομεταναστών που βρίσκονται στην Έλλάδα, εξαίρουμένων κάποιων προσφύγων, στους όποιους έχει χορηγηθεί άσυλο, ή εξαφάνιση του Έλληνισμού με την άκολουθούμενη πολιτική στό ζήτημα της λαθρομετανάστευσης είναι προδιαγεγραμμένη. Θυμίζω: Η πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας άρχισε στην ουσία από τό τότε που ό δουλοί έγιναν περισσότεροι από τούς άφέντες. Τί περιμένουμε τώρα έμεις; Νά γεμίσει τό «πιθάρι», γιά νά επαναλάβουμε έκ τό άσφαλούς την ιστορία της;

Καλά είναι λοιπόν τά σωσίβια στους ναυαγούς λαθρομετανάστες. Πρωτίστως όμως χρειάζεται «σωσίβιο» τό Έθνος που ζητεί άπεγνωσμένα βοήθεια γιά την έπιβίωσή του.

*Ομάτιμος Καθηγητής Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Θράκης

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ Πέλαγος έχει μετατραπεί τελευταία, κυριολεκτικά και μεταφορικά, σε θάλασσα ναυαγίων. Κάθε μέρα και ένα ναυάγιο με πολλά θύματα, ιδίως μικρά παιδιά, άφου οι ναυαγοί πρόσφυγες ή λαθρομετανάστες έκαναν τό λάθος (!) αντί νά προτιμήσουν άσφαλή χερσαία μονοπάτια σε γειτονικές όμόθρησκας και ίδιου πολιτισμού χώρες, όπως είναι π.χ. ή Ζαουδική Αραβία, στοιβάχτηκαν σε ένα πλεούμενο φέρετρο (ή άλλη όνομασία του φουσκωτού), γιά νά έλθουν στην Έλλάδα άψηφώντας τούς κινδύνους της θάλασσας. Δέν είναι του παρόντος ή ένασχόληση με τό ζήτημα της εύθύνης των μεγάλων που κυβερνούν τόν κόσμο, οι όποιοι με τίς έγκληματικές πράξεις ή παραλείψεις τους άνάγκασαν αυτούς τούς ανθρώπους νά εγκαταλείψουν τίς έσπίτες τους, έπειδή δέν μπορούσαν νά απολαύσουν εκεί ένα πιάτο φαί χωρίς την όσμή της παραούτης ή μία θωριά ούρανο χωρίς τί θέα της όβιδας πάνω από τά κεφάλια τους.

Άσχετα από την ιδιότητα, υπό την όποια έρχονται στην πατρίδα μας οι λαθρομετανάστες, άν δηλ. έρχονται ως διαβάτες που θέλουν νά συνεχίσουν τό ταξίδι τους παράπέρα, ή εάν έρχονται (χωρίς νά ρωτήσουν κανένα) γιά μέση εγκατάσταση στην Έλλάδα, έμεις έχουμε θάκο και ανθρωπινό χρέος νά τούς προσφέρουμε τί στοιχειώδη βοήθεια που χρειάζονται: τροφή, ένδυση ή μία γωνία νά ξεπασταθούν. Πρόσκαρη όμως σε κάθε περίπτωση, όχι μόνιμα. Ο ελληνικός λαός από καταβολής Έλληνισμού είναι φιλόξενος λαός. Στην άρχαιότητα τούς ξένους τούς προσάτευε σόν τόπο μας ό Ξένιος Δίας, ενώ στην σημερινή έποχή τούς σκέπει (άκόμη και όσους δέν τόν πιστεύουν ή τόν μισούν) ό λόγος του Χριστού, του Θεού της Αγάπης, που θεωρεί τέκνα της Βασιλείας των Ουρανών εκείνους που άνοίγουν την άγκαλιά τους στους ξένους, όποιοι και άν είναι αυτοί (Ματθ. κε 35). Βέβαια εκείνοι που έρχονται, γιά νά εγκατασταθούν μόνιμα στην Έλλάδα παρά τη θέλησή μας, έκτός από την ιδιότητα του ξένου, έχουν επί πλέον και την ιδιότητα του εισβολέα. Και τούς εισβολείς πρέπει νά τούς άντιμετωπίζει κάποιος με τόν τρόπο που τούς ταιριάζει. Στην προκειμένη δηλ. περίπτωση με άπέλαση μετά την πρόσκαρη φιλοξενία τους.

Η άνέλεγκτη λαθρομετανάστευση άπειλει νά παρασύρει στό βυθό του Αιγαίου τό εθνικό μας «σκάφος», τό όποιο, παρά τούς «κλυδωνισμούς» που κατά καιρούς ύπέστη, διατήρησε τη μοναδικότητα που τό διακρίνει και «δια-